

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.596/2014/6.szám

A Kúria a dr. Bor Tibor ügyvéd által képviselt felperesnek a Horváthné dr. Drapán Szilvia Judit jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. június 04. napján kelt 3.K.27.003/2014/16. számú ítélete ellen az felperes által 19. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.003/2014/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.000 /azaz huszonötezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 3.282.800 /azaz hárommillió-kettőszáznyolcvankettőezer-nyolcszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó-és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Kiemelt Adózók Igazgatósága a felperesnél 2002.-2006. évekre személyi jövedelemadó (szja), 2004-2006. évekre egyszerűsített vállalkozói adó (eva) adónemekben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként - megismételt eljárásban - a 2010. március 16. napján kelt határozatával a felperest 2005. és 2006. évekre adókülönbözet, adóbírság, késedelmi pótlék, továbbá mulasztási bírság megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2010. augusztus 6. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, felperest 2004. évre 1.705.400 Ft, 2006. évre 1.640.336 Ft, összesen: 3.345.735 Ft - adóhiánynak minősülő - adókülönbözet, 1.672.868 Ft adóbírság, 1.412.698 Ft késedelmi pótlék és 200.000 Ft

mulasztási bírság megfizetésére kötelezte.

Indokolása szerint az elsőfokú hatóság megállapította, hogy felperes vagyongyarapodásával és az életvitelére fordított kiadásaival nincs arányban 2006. évben az adómentes, a bevallott és bevallási kötelezettség alá nem eső, megszerzett jövedelmeinek együttes összege, ezért helytállóan, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 109.§ /1/-/3/ bekezdései alkalmazásával az adó alapját becsléssel állapította meg, és a fedezetlen kiadásokat a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a továbbiakban: Szja tv./ 4.§ /1/ bekezdése, 28.§ /1/ bekezdése alapján egyéb jövedelemként vette figyelembe.

A felperes közigazgatási pert kezdeményezett az adóhatározatok felülvizsgálatára, keresetét megismételt eljárásban a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2013. november 27. napján kelt 25.K.31.866/2013/15. számú ítéletével elutasította. E jogerős ítéletet a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a 2014. április 30. napján kelt Kfv.V.35.082/2014/6. számú ítéletével hatályában fenntartotta.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2007.-2010. évekre is folytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést szja és százalékos egészségügyi hozzájárulása / eho/ adónemekben, amelynek eredményeként a 2013. június 27. napján kelt határozatával a felperest adókülönbözet, adóbírság, késedelmi pótlék és mulasztási bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése, és annak kiegészítése folytán eljárta alperes a 2013. november 12. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a felperest összesen 32.827.970 Ft - adóhiánynak minősülő adókülönbözet - 20.322.966 Ft adóbírság és 12.930.330 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte, a módosítással nem érintett elsőfokú határozati rendelkezések hatályában fenntartásával.

Az alperes döntését az Art. 109.§ /1/-/3/ bekezdései, az Szja tv. 4.§ /1/ bekezdése, 28.§ /1/ bekezdése alapján hozta meg.

Indokolása szerint az elsőfokú hatóság bizonyította az adózó vagyongyarapodásával és életvitelével kapcsolatban, hogy azokhoz az adóbevallás szerinti jövedelme nem volt elégséges. Bizonyította továbbá az alkalmazott becslés jogalapját, a tényállást tisztázta, helyes ténybeli és jogi alapokon nyugvó megállapításai és az alkalmazott jogkövetkezmények jogszerűek. Az elsőfokú határozat megváltoztatását az indokolta, hogy a pénzforgalmi mérlegben 2007. április 12. napján 400.000 Ft, továbbá 2008. november 7-én 880.000 Ft pénztári kifizetés tévesen a kiadási oldalon szerepelt.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését

kérte. Vitatta az ügyében alkalmazott becslési eljárás jogalapját, és a hatóság által megállapítottösszegeket is.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Ítéletében a felperes keresetét, illetve a per első tárgyalásán benyújtott kereset-pontosítását XIII. pontba foglalta össze, idézte az alkalmazott jogszabályokat, majd a keresetrészeket pontonként bírálta el. Azt állapította meg, hogy az adóhatóságot a felperes által meghatározott keresetkörben jogszabálysértés az ügy érdemére kihatóan nem terheli, a tényállás feltárása körében, a bizonyítékok mérlegelése során az adóhatóság a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően járt el, és az egyéb felperesi hivatkozások alapján sem állapítható meg terhére jogszabálysértés.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályok meghatározása nélkül az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, mert az álláspontja szerint a kogens jogszabályokat és a joggyakorlatot sérti, nyilatkozatokat, tényeket elhallgatva okszerűtlen mérlegelést tartalmaz. A Kúria jogorvoslati eljárásának jogszabályhelyei, kúriai döntések megjelölése mellett az alperes bizonyítási és indokolási kötelezettségére hivatkozott az Art. 108.§ /2/ bekezdése alapján.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A felülvizsgálati kérelem benyújtásának határideje a Pp. 272.§ /1/ bekezdése értelmében a határozat közlésétől számított 60 nap, amely időtartam alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem tartalma alapján, keretei között vizsgálhatja felül a Kúria a jogerős határozatot (Pp. 275.§ /2/ bekezdés). E jogszabályhelyekben foglaltak alapján, figyelemmel arra, hogy a felülvizsgálati kérelmet megváltoztatni sem lehet (Pp. 273.§ /5/ bekezdés), felperes részéről a felülvizsgálati kérelem benyújtási határidejének lejártá után 1 évvel előterjesztett beadványának a felülvizsgálati kérelmét kiegészítő („a benyújtott felülvizsgálati kérelmet fenntartva, és azt az alábbiak szerint kiegészítve”) részeit a Kúria érdemben nem vizsgálhatta. A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének sincs helye (Pp. 275.§ /1/ bekezdés).

A Pp. XX. fejezetében szabályozott közigazgatási perben a bíróság a határozatok felülvizsgálatát végzi, a meghozott ítélet elleni felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, és a megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül /Pp. 272.§ /2/ bekezdés, 275.§ /2/ bekezdés, BH2002. 490., KGD2002. 262./. A felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek törvényes kötelezettsége meghatározni azt a jogszabályhelyet, amelyet álláspontja szerint a jogerős ítélet sért. A felperes felülvizsgálati kérelmében azonban az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyet nem jelölt meg, az általa előadottaknak nem volt jogszabályi alapja, így a Kúriának nem volt mit-mivel összevetnie, érdemi felülvizsgálatot nem végezhetett.

A felperes felülvizsgálati kérelmében egy jogszabályhelyet jelölt meg: az Art. 108.§ /2/ bekezdését, amelyben foglaltak alapján álláspontja szerint az adóhatóságot bizonyítási és okszerű indokolási kötelezettség terhelte.

Az Art. VII., „Adóigazgatási eljárás” fejezetében szabályozott a becslés, mint bizonyítási módszer, amely a törvényeknek megfelelő, a valós adó, illetve költségvetési támogatás alapját valószínűsíti (Art. 108.§ /1/ bekezdés). A /2/ bekezdés értelmében az adóhatóság bizonyítja, hogy a becslés alkalmazásának a feltételei fennállnak, továbbá azt, hogy a becslés alapjául szolgáló adatok, tények, körülmények, valamint a becslés során alkalmazott módszerek az adó alapját valószínűsítik.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette e jogszabályhelyet, és kifejtette, hogy: „elsődlegesen vizsgálandó volt felperesnek a becslés jogalapja hiányára vonatkozó utalása. A felperes álláspontjával szemben a bíróság véleménye szerint ugyanakkor a becslés jogalapja jelen ügyben fennállt, és a becslés alkalmazhatóságának megalapozottsága kitűnik az alperesi határozat indokolásából is. Ezzel kapcsolatban helytállóan fejtette ki álláspontját alperes határozata 21-22. oldalán, és ezzel összefüggésben az elsőfokú határozat is megfelelően tartalmazza azon adatokat és körülményeket, amelyek a becslés alkalmazhatóságát alátámasztották. Tételesen a felperes sem vitatta ezen adatok illetén minőségét, amelyekből viszont kitűnt, hogy a nyilvántartások alapján rendelkezésre álló bevételei nem álltak arányban az általa sem vitatott kiadásokkal, márpedig ezen nyilvánvaló aránytalanság egyértelműen megalapozta a becslés alkalmazását. (...) Nem kifogásolható alappal az adóhatóság által alkalmazott módszer sem, így a pénzforgalmi mérleg felállítása, annak szerepeltetett tételeit konkrétan felperes nem is kifogásolta.”

A revízió által megállapított, a felperes részéről meg nem cáfolt

kiadási többlet miatt és alapján alkalmazott az elsőfokú hatóság becslési eljárást, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan csak azt állapíthatta meg ítéletében, hogy az adóhatóság bizonyította a becslés jogalapját, így nem sérültek az Art. 108.§ /2/ bekezdésében foglaltak. Nincs adat arra vonatkozóan, hogy felperes a becsléssel megállapított adóalaptól való eltérést ne igazolhatta volna.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a felülvizsgálati kérelem keretei között, a felperes által megjelölt jogszabályt nem sértve, jogszerű.

Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyet nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati költségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, október 1.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró